

Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Τριμηνιαία έκδοσις
ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΕΤΟΣ Ζ'

Ἰανουάριος 1985

Ἀρ. Φύλλου 31

«ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΕΛΕΗΘΗΣΟΝΤΑΙ»

Ἀγαπητοί μας,

Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν συμπαθεστάτην σας καρδίαν.

Εἴμεθα ἡ μοναστική Κοινοβιακή Ἀδελφότης τοῦ Ἱεροῦ Ἐκκλησιάρχου τῶν Ἀγίων Πάντων Σπετσῶν. Ἐξεδιώχθημεν ἐκ τῆς ἡγαπημένης μας Μονῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἠναλώσαμεν τὸν βίον μας καὶ ἀφήσαμεν τοὺς μόχθους μας καὶ τοὺς τιμίους ἰδρώτας καὶ τὰς περιουσίας μας, καθ' ὃν τρόπον ἀνεγνώσατε εἰς ὅλας τὰς εφημερίδας τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἡμέρας τῆς 16ης Μαρτίου τοῦ 1984. Ἡ Μονὴ κατελήφθη πραξικοπηματικῶς. Ἐγκέφαλος τῆς... «ἐπιχειρήσεως αἰσχος!», ὁ Μητροπολίτης Ὑδρας Ἰερόθεος.

Διὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ληστρικὴν ἐπιδρομὴν συνεκλονίσθη τὸ πανελλήνιον καὶ ἔφριξε ἡ Ὁρθοδοξία. Μὲ τὴν καταδικαστικὴν καθ' ἡμῶν Ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Συνόδου τῆς καινοτομούσης καὶ ὑπὸ κρίσιν διὰ τὴν οἰκουμενιστικότητα εὐρισκομένης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐξίστανται οἱ νομικοὶ καὶ οἱ εὐσεβεῖς, διὰ τὰς ἀναιδεῖς ἀνομίας καὶ τὴν οἰκουμενιστικὴν ἀσέβειαν κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν ἁγίων Πατέρων. Αἱ ἀντιευαγγελικαί, ἀντικανονικαὶ καὶ καταλυτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ὁ πρωτοχριστιανικὸς διωγμὸς ἐναντίον ἡμῶν, συνθέτουν ἀληθινὴν τραγωδίαν, ἡ ὁποία προσέλαθεν ἡ δὴ πανελλαδικὰς καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος διασπάσεις.

Ἡ καταδίκη τοῦ Πνευματικοῦ μας Πατρὸς Χρυσόστομου καὶ ἡμῶν τῶν μοναζουσῶν ἐγίνε, διότι μετενοήσαμεν διὰ τὴν ἑορτολογικὴν καινοτομίαν τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἠκολουθοῦσαμεν, ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν πατροπαράδοτον ἑορτολογικὴν τάξιν τῶν ἁγίων πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἀπετειχίσθημεν κανονικῶς. Τοῦτο, ὅμως, εἶναι ὀρθόδοξον καὶ ἅγιον, ὅχι τιμωρίας, ἀλλὰ ἐπαίνου, λέγει ὁ ἹΕ' Κανὼν τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου. Ἰδοὺ τὸ ἐγκλημά μας: «ἡ τήρησις τῶν Πατρικῶν Παραδόσεων» (Μ. Βασίλειος).

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν «ἐξωπετάχθημεν», δίκην σκουπιδίων, καὶ ἄνευ οὐδενὸς προσωπικοῦ μας ἢ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας ἀντικειμένου, πλὴν τοῦ σώσου μας, εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, ἐστειρημέναι τῶν πάντων καὶ ἐγκατελεί-

φθμεν ἀνυπεράσπιστοι γυναικεῖαι ἱεραὶ ὑπάρξεις εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἶπομεν τὸ Ο Χ Ι εἰς τὴν παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος, μὴ ἔχων ὄρια ὁ ἴδιος, ζητεῖ νὰ καταργήσῃ τὰ ὄρια τῆς Ἐκκλησίας, ἐξωρίσθημεν διὰ παντὸς ἀπανθρώπως καὶ παρὰ νόμους καὶ ἀντισυνταγματικῶς.

Ἀλλοίμονον! Αἰρετικοὶ πάσης φύσεως ἀλωνίζουν τὴν Ἑλλάδα, ἐν ὀνόματι τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Οἱ ἐμμένοντες εἰς τὰ Πατρια Ὁρθόδοξοι διώκονται, κατὰ καταπάτησιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων!

Μετὰ τρίμηνον ταλαιπωρίαν καὶ προσφυγίαν, ἐπανήλθομεν, θεῖα συνάρσει, νομίμως καὶ συνταγματικῶς, εἰς τὸ ἡγαπημένο μας Νησί, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάμαμε τὴν ὁμολογίαν μας. Ἦδη, στοιβαγμένοι εἰς τινὰ οἰκίαν, ἀγωνιζόμεθα νὰ «ἐξαναφτιάξωμεν τὴν φωλεάν μας».

Ἀντιλαμβάνεσθε, πόσοι καὶ ποιοὶ ἐξ ὑπαρχῆς κόποι καὶ μόχθοι καὶ θυσίαι! Ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων (60.000.000) καὶ πλέον σημερινῶν δραχμῶν οἰκοδομικῆς προσφοράς, μεθ' ὅλου τοῦ τελείου ἐξοπλισμοῦ καὶ τῆς λοιπῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τῶν ἐπιχειρησάντων τὴν μέτο... «γάντι» πειρατίαν.

Οἱ λησταὶ - ἐπιδρομεῖς, ἄλλ' ἐν ταυτῷ καὶ ὄργανα τοῦ Μητροπολίτου Ἱεροσολέων, κατέστρεψαν, ἐληλάτησαν, ἐκλεψαν, ὑπεξήρσαν καὶ ἰδιοποιήθησαν ἀντικείμενα, ἐγγράφα, βιβλία, ταμεῖα, χρήματα, καὶ διάφορα εἶδη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ προσωπικά μας.

Καὶ ἐκεῖνοι μὲν, οἱ διώκται μας, κατέχουν καὶ κρατοῦν τοὺς τοίχους καὶ τὰ ἄμυνα, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ εἶναι ἐκ τῶν κόπων μας, ἡμεῖς δὲ κρατῶμεν τὰς Παραδόσεις τῶν Πατέρων μας καὶ ἀγωνιζόμεθα νὰ κατέχωμεν τὸν θησαυρὸν τῆς Πίστεως ἀδιανόθευτον.

Πλὴν ὅμως, ὡς ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα ὡς Μοναστική Ἀδελφότης, ἔχομεν ἀνάγκην στεγάσεως καὶ ἐγκαταστάσεως, εἰς τόπον ἀρμόζοντα εἰς Μοναχάς. Πρὸς τοῦτο, ἀπατοῦνται, ὡς κατανοεῖτε, συντονισμέναι προσπάθειαι καὶ ἐνέργειαι ἀποφασιστικά. Θρῖσαι καὶ προσφοραί.

Παρακαλοῦμεν ὁθεν τὴν ἀγάπην σας ὅπως, ἔστω καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος, βοηθήσῃτε

των Κανόνων των Αγ. Ἀποστόλων καὶ λοιπῶν Ὁρθο-
δοξῶν Συνόδων, τότε ἔδεν δύναται περὰ νὰ ἀναγνω-
ρίσῃ, ὅτι ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι καθαρῶς ἡ πλέον ὀ-
μιθρία τῶν αἱρέσεων, καθότι ἔχει συγκεντρώσει ὀ-
μοῦ ὅλες τὶς αἱρέσεις ποὺ ὑπάρχουν ἢ ὑπῆρξαν καὶ
ἔκκαλεσε αὐτὴν τὴν ἑνωσιν Ἐκκλησίαν, μία δηλα-
δὴ καθαρῶς ἐκδηλώσις τοῦ Ἀντιχρίστου!

Ὅυτῳ διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀ ν α θ ἑ μ α -
τ ὁ ς ἐπροστατεύσαμε τὸ ποιμνίον μας ἀπὸ αὐτὸν
τὸν ἀποκαλυπτικὸν πειρασμὸν καὶ ἀκουσίως ἐθέσαμε
συγχρόνως ἓνα σοβαρὸν ἐρώτημα εἰς τὴν συνείδησιν
ὅλων τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τὸ ὅποιον ὀφεί-
λουν ἀργὰ ἢ γρήγορα, οὕτως ἢ ἄλλως, νὰ δώσουν
μὴν ἀπάντησιν. Τὸ πνευματικὸν τῶν μέλλον ἐν τῇ
παγκοσμίῳ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ
τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ.

Συμφώνως τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Δικαίῳ τὸ ἀνά-
θεμα τὸ ὅποιον ἐξηγγέλθη ἀπὸ ἡμᾶς εἶναι καθαρῶς
τοπικοῦ χαρακτῆρος, τῆς Ρωσικῆς δηλ. Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας ἐν Διασπορᾷ, ἀλλὰ πράξει (DE FACTO)
ἔχει τεραστίαν ἱστορικὴν σπουδαιότητα, παγκοσμίως
ἱστορικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς, ἀκριβῶς διότι ὁ Οἰ-
κουμενισμός ὁ ἴδιος εἶναι μία αἵρεσις παγκοσμίου
εὐρύτητος.

Ἡ θέσις αὕτη τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλη-
σίας ἐν Διασπορᾷ εἶναι σαφεστάτη εἰς τὰς συνειδή-
σεις ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων. Δι' ἡμᾶς αὐτὸ ἀποτελεῖ
ἓνα μεγάλο σταυρὸν τὸν ὅποιον ὁ Κύριος ἔθεσε ἐπεί-
νω μας. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ σιγῶμεν ἔτι πλέον,
καθόσον ἡ σ ι γ ῆ θ ἁ λ σ ο δ υ ν ἁ μ ε ι
μ ἔ π ρ ο δ ο ς τ ν τ ῆ ς ἁ λ η θ ε ί α ς, ἐκ
τῆς ὁποίας προδοσίας εἶθε ὁ Κύριος νὰ διαφυλάξῃ
πάντας ἡμᾶς». (ORTHODOX LIFE, 1984, No 4 σελ.
33 - 34' ORTH. CHRISTIAN WITNESS, SEPT. '84,
σελ. 5 - 6).

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀντιοικουμενι-
στικὴν δραστηριότητα τῆς Ρ. Διασπορᾶς, ἃς ἀναγνώ-
σῃ τὸ προσφάτως κυκλοφορήσαν ἔργον ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ
MARTYRIA, εἰς τὸ ὅποιον περιέχονται Συνοδικὰ κεί-
μενα τῆς περιόδου 1966 - 1983 καταδικάζοντα τὴν αἵ-
ρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, καὶ θὰ πεισθῇ ἀπολύτως πε-
ρὶ τούτου.

Μία λησμονηθεῖσα φωνὴ συνέσεως

Σεβασμιώτατε Ἀγιε Φλωρίνης Αὐγουστίνε,

Ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῶν Ἀγίων Πάντων εὐρί-
σκωμαι εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφήν... Οἱ θεοφόροι ἅγιοι
Πατέρες, οἱ τὰς Οἰκουμενικὰς καὶ τοπικὰς ἁγίας Συ-
νόδους συγκροτήσαντες, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγγρά-
φων καὶ ἀγράφων παραδόσεων, ἃς παρέδωκαν ἡμῖν,
μᾶς παρέδωκαν καὶ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἐπὶ τῇ
θάσει τοῦ ὁποίου ἅπασα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τε-
λεῖ ἀπάσας τὰς κινητάς καὶ ἀκινήτους ἁγίας ἐορτάς,
καὶ ἐπὶ 15 περίπου αἰῶνες ἠκολούθει, ἐσεβάσθη καὶ
διεφύλαξε.

Μετὰ τὸ ἔτος 1924 ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης
Μελέτιος Μεταξάκης, ὁ μὴ διὰ τῆς θύρας εἰσελθὼν
εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προδῶτων, ἀλλὰ μοιχικῶ, μασο-
νικῶ καὶ πολιτικῶ τῷ τρόπῳ ὡς κλέπτης εἰσελθὼν καὶ
ἀναρριχθῆς εἰς τοὺς θρόνους: πρῶτον Ἀρχιεπισκο-

τῆς Ἀθηνῶν, καὶ κατόπιν τοὺς πατριαρχικούς θρό-
νους Κων)λεως, Ἀλεξανδρείας καὶ τελευταῖον προ-
σεπάθησε νὰ εἰσέλθῃ, οὐχὶ ἐκ τῆς θύρας ἀλλ' ἀλλα-
χθέν, καὶ εἰς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων, «διὰ νὰ μολύνη
καὶ αὐτόν», ὡς γράφει ὁ ὁσιος μοναχὸς Παῦλος ὁ
Χοζεβίτης («Ὁρθ. Τύπος», ἀριθμ. φύλλ. 87), ἀλλ' ἐ-
πελθὼν ὁ θάνατος ἐξηφάνισται καὶ ἀπώλετο πᾶσα ἡ
ἐλπίς αὐτοῦ.

Οὗτος, ὁ κατὰ τὰς ἀψευδεῖς μαρτυρίας πολλῶν,
κατέχων τὸν ὕπατον 33ον τῆς μασονίας βαθμὸν, ὅλως
ἀπερισκέπτως, ἀπρομελετήτως, ἀντικανονικῶς καὶ πα-
ρανόμως, μὲ 6 μόνον ἀρχιερεῖς ἀντορθοδόξων φρο-
νημάτων, κατήργησε τὸ παλαιὸν πάτριον Ὁρθόδοξον
ἡμερολόγιον καὶ εἰσήγαγε τὸ νέον παπικὸν καὶ διή-
ρεσε τὴν μίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς δύο: τὴν τῶν
παλαιοημερολογιτῶν καὶ τὴν τῶν νεοημερολογιτῶν.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ζ' Οἰκ. Συνόδου ὥρισαν:
«Εἰ τις πᾶσαν παράδοσιν ἔγγραφον ἢ ἀγραφον ἀθε-
τεῖ, ἀνάθεμα» καί: «Ἀπαντα τὰ παρὰ τὴν διδασκα-
λίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἁοιδίμων Πατέρων καινοτο-
μηθέντα καὶ πραχθέντα ἢ μετὰ ταῦτα πραχθησόμε-
θα, ἀνάθεμα τρίς».

Ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ἐορτολόγιον εἶναι παράδο-
σις ἔγγραφος, ἐπειδὴ τὸ νέον εἶναι καινοτομία παπι-
κῆς καὶ μασονικῆς προελεύσεως, ὅσοι καταφρονοῦν
τὸ παλαιὸν ἐορτολόγιον καὶ ἀκολουθοῦν τὸ νέον εἰ-
ναι ὑποκείμενοι τῷ ἀ ν α θ ἑ μ α τ ι.
Κάθε πρόφασις καὶ δικαιολογία εἶναι ἀδικαιολόγητος
καὶ «προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις». Μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ
νέου ἡμερολογίου ὁσάκις τὸ Πάσχα συμπεσῇ ὁψιμον,
καταργεῖται τελείως ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστό-
λων καὶ ἄλλοτε περισσύνεται εἰς μίαν ἢ δύο ἡμέρας!...

Ἦναγκάσθη τὴν παλαιοῦσαν Κυριακὴν νὰ ἀ-
νέλθῃ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἀγίων Πάντων καὶ τοῦ
προφήτου Ἡλιοῦ, ἐπ' ἡνόματι τῶν ὁποίων ἔχω κτίσει
Ἐκκλησίας εἰς τιμὴν καὶ δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐ-
τοῦ δοξασθέντων Ἀγίων Πάντων, καὶ γονυπετήσας
ἐμπροσθεν τῆς πανσέπτου εἰκόνης αὐτῶν μετὰ δακρύ-
ων ἐξήτησα παρ' αὐτῶν νὰ μοὶ ἀποκαλύψουν ποῖον
ἐορτολόγιον ὀφείλω κἀγὼ ὁ ἐλάχιστος καὶ οἱ ἀδελ-
φοί μου, τὰ πνευματικά μου τέκνα καὶ πάντες οἱ Ὁρ-
θόδοξοι χριστιανοὶ νὰ ἀκολουθῶμεν. Πρὶν ἔτι τελειώ-
σω τὴν οἰκτρὰν ταπεινὴν μου δέησιν, ἤκουσα φωνῆς
ἐνδοθεν μοὶ λεγούσης: «τὸ παλαιὸν ἐορτολόγιον νὰ ἀ-
κολουθήσετε, τὸ ὅποιον σὰς παρέδωκαν οἱ τὰς ἐπτά
ἁγίας Οἰκουμενικὰς Συνόδους συγκροτήσαντες καὶ
τὴν ὀρθόδοξον πίστιν στηρίζαντες θεοφόροι Πατέρες,
καὶ οὐχὶ τὸ νέον τῶν παπῶν τῆς Δύσεως, τῶν τὴν Μί-
αν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν
σχισάντων καὶ τὰς Ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς παρα-
δόσεις καταφρονήσαντων»!

Τοιαύτην συγκίνησιν, τοιαύτην χαρὰν, τοιαύτην
ἐλπίδα, τοιαύτην ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφυλίαν ἡσθάν-
θην τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὅταν σπανίως στιγμὴς ἡσθάν-
θην εἰς δὴν μου τὴν ζωὴν ἐν ὥρᾳ-προσευχῆς!...

Βεβαίως ὁ ἀειμνηστὸς ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστο-
μος, ὁ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀναχωρήσας τῶν προσκαί-
ρων, μοὶ εἶχε εἶπῃ, ὅτι θὰ ἐφρόντιζε νὰ ἐπαναφέρῃ
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ πάτριον ἐορτολόγιον πρὶν ἀπο-
θάνῃ, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε. Ἐπειδὴ — καὶ ἡμεῖς δὲν

γνωρίζαμεν τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου, ὀφείλομεν πρὶν ἔλθῃ ἡ φοβερά ὥρα του νὰ φροντίσωμεν νὰ μετανοήσωμεν καὶ δι' ὅλας τὰς ἀμαρτίας μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πᾶν ἑορτολόγιον, τὸ ὁποῖον ἀφίσαμε καὶ ἀκολουθοῦμεν τὸ παπικὸν ἑορτολόγιον, τὸ ὁποῖον κακῶς, ἐσφαλμένως καὶ παρανόμως ἕνας πατριάρχης μασόνος μὲ 6 ἀρχιερεῖς τὸ εἰσήγαγεν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐδέχθησαν, φοβηθέντες περισσότερο τὴν σπάθην τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἐπανοστάσεως Πλαστήρα ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ!

Μὴ νομιζώμεν ὡς μηδαμινόν, τὸ ὅτι ἀκολουθοῦμεν τὸ παπικὸν ἑορτολόγιον. Εἶναι παράδοσις καὶ ὡς παράδοσις ὀφείλομεν νὰ τὴν φυλάξωμεν διότι ὑποκείμεθα εἰς ἀνάθεμα: «Εἰς τις πᾶσαν παράδοσιν ἔγγραφον ἢ ἀγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα», ὀρίζει ἡ Ζ' Οἰκ. Σύνοδος.

Ἐγὼ σὰς ἔκαμα ὑπακοήν, τώρα θὰ κάνετε καὶ ὑμεῖς ὑπακοήν, ὄχι εἰς ἐμένα ἀλλὰ εἰς τοὺς θεοφόρους πατέρας. Καὶ ὅπως ἠγωνίσθητε πρὶν ὡς ἱεροκήρυξ καὶ ἤδη ὡς ἀρχιερεὺς ἐναντίον πάσης φαυλότητος, κακοηθείας, ἀσέμνων θεάτρων, κινηματογράφων, καρναβαλίων, καὶ μόνον διὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον δὲν ἠγωνίσθητε ὡς ἔδει, ἤδη ἐπέστη ἡ ὥρα διὰ νὰ ἀγωνισθῇτε...

Λοιπὸν δὲν εἶναι καιρὸς νὰ σιωπᾶτε πλέον. Πρέπει νὰ συστήσετε εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι τὸ νέον ἡμερολόγιον δὲν εἰσήχθη κανονικῶς, δὲν τὸ ἐθέσπισε Οἰκουμένη ἢ τοπικὴ σύνοδος, διὸ νὰ ἀποβληθῇ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ παλαιόν, τὸ ὁποῖον ἠκολούθει ἐπὶ 15 περίπου αἰῶνες ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Λοιπὸν μὴ ἀναβᾶλετε. Σπεύσατε!... (Ἀρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος († 1980). Πάρος 6/19 Ἰουνίου 1968).

Δυστυχῶς δὲν ἔσπευσε οὔτε ὁ Σεβ. Φλωρίνης, οὔτε κανεὶς ἄλλος ἐκ τῶν λεγομένων «συντηρητικῶν» ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συνεχίζουν νὰ παραμένουν ἐν τῇ ἡμερολογιακῇ καινοτομίᾳ καὶ αἰρέσει τοῦ Οἰκουμενισμοῦ!

Ἀς εὐχηθῶμεν νὰ ἀνανήψουν τὸ συντομώτερον, διότι εἶναι πράγματι τραγικὸν νὰ ὁμιλῇ κανεὶς ὅλη του τὴν ζωὴν διὰ Ὁρθοδοξίαν καὶ Παραδόσεις καὶ στὴν οὐσία νὰ εὕρεται μακράν αὐτῶν!

Ἀνόσιος συμμαχία

Ἐνῶ ὁ Ὑδρας Ἱερόθεος συνεχίζει νὰ διώκῃ τοὺς ὁμολογητὰς τῶν Σπετσῶν, νέος ὑπερασπιστὴς τοῦ ἀσεβοῦντος ἐπισκόπου ἐνεφανίσθη ἐν Ἀγίῳ Ὁρει. Ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Γρηγορίου π. Γεώργιος Καψάνης ἐνώπιον τῆς ἀφίχθεις τὸν παρελθόντα Ὁκτώθριον Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, τῶν συναδελφών

τοῦ ἡγουμένων καὶ τῆς Ἱ. Κοινότητος, διεμαρτυρήθη διότι τὸ Ἅγιον Ὅρος δὲν συμπαρεστάθη, ὡς ἔπρεπε, στὸν κ. Ἱερόθεον κατὰ τὴν περίοδον ποὺ ἐνήργει τὸν «διωγμὸν ἀδικίας» στὶς Σπέτσες.

Ἀντὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἀντορθόδοξον συμπεριφορὰν τοῦ μοναχομάχου ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος ἀνεῦ ἐντροπῆς τινος ἐζήτησε τὸν βίαιον ἀποσχηματισμὸν μεγαλοσχημῶν μοναζουσῶν καὶ ἀρχιμανδρίτου — ποιητὴ τελειῶς ἀγνωστον καὶ ἀπηγορευμένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας —, ὁ π. Γεώργιος ἤθελε τὸ Ἅγιον Ὅρος νὰ πῇ «μπράβο» στὸν κ. Τοαντίλη διὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ διαπράττει στὶς Σπέτσες ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1984.

Πῶς ὅμως ἦτο δυνατόν νὰ ὁμιλήσῃ διαφορετικὰ ὁ κ. Καψάνης, ὁ θερμὸς Ἱερωνυμικὸς καὶ νῦν ἀλληλέγγυος τοῦ κ. Ἱεροθέου; καινοὶ γὰρ ρίζης θλαστοὶ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἅγιος Ὑδρας...

Ἐν συνεχείᾳ ἐζήτησε νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ κυκλοφορία τῶν περιοδικῶν «Ἅγιος Ἀγαθάγγελος» καὶ «Ἀγιορείτης», ὥστε νὰ μὴ πληροφρεῖται ὁ λαὸς τὴν ἀντορθόδοξον πορείαν αὐτοῦ καὶ τῶν συναδελφῶν του. Ἐλησμονήσε ὅτι ἦτο 1984 καὶ ὄχι 1974, ὅταν ἀκόμη ἐβασίλευε ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ καὶ ὄλων τῶν Ζωηκῶν κ. Ἱερώνυμος. Λυπούμεθα εἰλικρινῶς ὄχι τόσο διὰ τὸν ἴδιον, ὅσον διὰ τοὺς μοναχοὺς καὶ λαϊκοὺς θαυμαστάς του, εἰς τῶν ὁποίων ἐσχάτως τὸν ἐχαράκτηρισε ὡς «γνήσιον φορέα τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ», ἐνῶ στὴν οὐσία διὰ «τῆς χριστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατᾷ τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων» (Ρωμ. 16, 18) αὐτὸς καὶ οἱ ὅμοιοί του, ὀδηγοῦντες τοὺς ὁπαδοὺς των στὸ χάος τῆς αἰρέσεως μετὰ πάσης... κατανύξεως καὶ ἱλαρότητος.

Ἀββακοῦμ ὁ ἀνυπόδητος

Ὁ Ἀγιορείτης ἐκυκλοφόρησε καὶ αὐτὰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου Ἀγιορείτου ἀσκητοῦ, τοῦ ἀλησμονήτου καὶ πεφιλημένου Ἀββακοῦμ τοῦ Λαυριώτου († 1928). Ἐπὶ 60 συνεχῆ ἔτη ἠσκήτευσεν στὴν περιοχὴ τῆς Μ. Λαύρας καθὼς καὶ ἐντὸς τῆς Μονῆς, χαριτωθεὶς ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τοὺς ἀσκητικούς του ἀγῶνας καὶ τὴν τελείαν ξητεῖαν του.

Ἀείποτε ἀνυπόδητος ἐγνώριζε ἀπὸ στήθους τὴν Ἀγίαν Γραφὴν καὶ ἠρμήνευε ἀπταιστῶς τὰ ἔργα τῶν μεγάλων πατέρων, αὐτὸς, ὁ τῆς β' δημοτικοῦ ἔχων γραμματικὰς γνώσεις, μὲ ἀποτέλεσμα σοφοὶ καὶ ἄσσοι νὰ μαθητεύουν πλησίον του τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐκδοσις κοσμεῖται μὲ ἀρκετὰς φωτογραφίας τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος, ὁ θάνατος τοῦ ὁποῖου «ἐπτῶχυνε» κυριολεκτικῶς τὸ Ἅγιον Ὅρος. Κεντρικὴ διάθεσις ἀπὸ τὸ διβλιοπωλεῖον: ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Γερανίου 20 105 52, Ἀθήνας, τηλ. 5243.275.

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Καλλίνικος — Καψάλα — 63086 Καρυαί, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Συνδρομή: προαιρετική.

Τυπογραφεῖο: Θ. Θεοδωρόπουλος - Ἀν. Νάγιας ο.ε. Κορίνθης 7 — Ἀθήνα Τ.Τ. 105 53 — Τηλ. 32.16.295